

3817 Enefte Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 3818

dan var en Mulighed, medens de Herrer paa den anden Side saa godt som Allesammen, efter at have paavist Umuligheden af en provisorisk Finantslov, dog ogsaa have talt for dens Mulighed. Jeg tror altsaa ikke, at der er nogen stor Forskjel paa Meningerne i saa Henseende fra begge Sider, men det, jeg tror er tilfælde blandt en Del af de Herrer, er den Mening, at, selv om der end kunde være Fare tilfælde, saa er den dog ikke nær. Jeg tror, at en Del af de Herrer ville mene, at der i alt Fald ikke vil ske nogen saadan, førend der er foretaget en Oplosning, og førend der er sagt til hele Folket: Dersom man ikke kan komme til Nette paa anden Maade, saa vil det og det ske. Jeg tror imidlertid, at de stufte sig selv, mine Herrer, dersom de leve i den Tro. Den Gang da det nuværende Ministerium blev dannet, heb det i et af Hovedstadens Organer, at det kun var en Sagtrobber, som Hvirte nu til Slutning vilde tage sig, men denne Sagtrobber er bleven saa lang, at den gjerne kunde gaa for to hele Robber, og der synes ikke endnu at være noget Tegns til, at den vil høre op. Dersom det havde været det nuværende Ministeriums Mening at ville gaa, saa havde der været en god Leilighed dertil efter Valgene den 25de April; der havde atter været en god Leilighed dertil, efter at dette Thing havde negtet at forhandle Forsvarsagen, og der havde atter været en god Leilighed dertil i dette Efteraar, efter at dette Thing havde negtet at forhandle en hel Del vigtige Lovforslag, som Regjeringen havde forelagt, men Regjeringen gif ingen af Gangene, og da den nu ikke gjorde det, tro de Herrer saa, at denne Regjering er bleven for at have den Fornøielse at reggere disse Maaneder til og saa lade sig kaste ned ad Trapperne, saa tror jeg, at de Herrer tage fejl. Nu blev der af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) i Dag udtalt, at der under det nuværende Ministerium ikke kunde være Tale om nogen Overenskomst. Jeg vil haabe, at hvad det ærede Medlem der udtalte, gjælder ikke for hele det store Flertals Bedkommende (Stemmer: Jo, jo). Ja, der er Mange, der sige Jo, men dog haaber jeg, at det ikke gjælder om Alle, thi det er min Overbevisning, i alt Fald er det min Tro, at vil man ikke søge en Overenskomst med det nuværende Ministerium, saa bliver det vanskeligt at faae nogen. Det forekommer mig, at det er mærkeligt, at man ikke vil erkjende, at, jo mere Grund der maatte være for de Herrer til at nære Mistillid til det nu-

værende Ministerium, desto mere Forsigtighed burde de vise i deres Optræden lige over for Ministeriet, thi det er klart nok, at man over for sine Venner jo altid kan være lidt uforsigtig, men har man sine virkelige Modstandere, som ville En til Livs, og er dette Ministerium en saadan Modstander af Friheden, at det vil den tillivs, saa kunne de Herrer jo ikke gjøre Ministeriet en bedre Tjeneste, end at lægge Tingene saaledes tilrette for det, at dette næsten er nødt til at skride ind, og det er det, som jeg dog synes, at de Herrer skulle betænke sig vel paa at gjøre. Jeg skal ikke komme videre ind paa det med mange Tal forsynede Foredrag, som vi sidst hørte af den ærede Ordfører, men jeg vil dog sige dertil, at, naar der ikke i den Periode, som laa forud for hans Flertalsmagts Tid, er blevet gjort Mere for at udvilde Forsvarsvesenet, end der er blevet gjort, saa turde Grunden dog nok have været den, at Landets finansielle Tilstand den Gang langtfra var saa god, som den senere er bleven. Vi havde faaet vedtaget Love om at anlægge betydelige Jernbaneforædlinger her i Landet, som i den Grad lagde Beslag paa Landets finansielle Kræfter, at der baade maatte gribes til Reservecapital og udføres en ekstraordinær Skat. Det var derfor meget naturligt, at man ikke med det Samme kunde begynde at bygge Fæstninger, og det er ogsaa muligt, at de politiske Forhold i Europa heller ikke den Gang vare af den Bessaffenhed, at de slet saa meget opfordrede dertil som den senere Tids Forhold. Men naar det ærede Medlem dernæst fremhævede den stadige Stigning, der har været i Udgifter baade til det One og det Andet, saa tror jeg, at en Del af dette simpelthen ligger i Konjunkturerne. Det er meget muligt, at det, naar man nærmere undersøgte Sagen, vilde vise sig, at man ikke for de flere Penge, der i de senere Aar vare anvendte til dette eller hint, havde faaet udrettet en Smule mere end for den mindre Sum, der tidligere var anvendt, da Konjunkturerne ikke vare saa høje, som de nu ere. — Naar den ærede Ordfører i den sidste Del af sit Foredrag, den mere politiske Del deraf, kom til meget stærkt at udtale, at man fra den anden Side ikke har villet gaa ind paa en eneste af de Reformers, man har fordret fra Flertallets Side, saa er dette jo saa urigtigt, som det vel er muligt; thi man kunde jo med mere Sandhed sige, at der er ikke en eneste af de Reformers, de Herrer have forlangt, uden at de kunde have faaet den, naar de vilde have søgt Overenskomst med deres Modstandere, og de